

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih: 03.12.2009

Sayı : 2009/4684

10/537

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA,

Ülkemizde kimsesiz çocuklar ile sokak çocuklarının sorunlarının araştırılarak alınacak önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasamızın 98'inci, Türkiye Büyük Millet Meclisi İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz. 03.12.2009

1. Alim IŞIK - Kütahya
2. Mehmet ŞANDIR - Mersin
3. Mithat MELEN - İstanbul
4. Sabahattin ÇAKMAKOĞLU - Kayseri
5. Akif AKKUŞ - Mersin
6. Kamil Erdal SİPAHİ - İzmir
7. Oktay VURAL - İzmir
8. Reşat DOĞRU - Tokat
9. Mehmet EKİCİ - Yozgat
10. Mustafa ENÖZ - Manisa
11. Kemalettin NALCI - Tekirdağ
12. Murat ÖZKAN - Giresun
13. Osman DURMUŞ - Kırıkkale
14. Kadir URAL - Mersin
15. Hüseyin YILDIZ - Antalya
16. Recep TANER - Aydın
17. Beytullah ASİL -Eskişehir
18. Ahmet BUKAN - Çankırı
19. Hamza Hamit HOMRİŞ - Bursa
20. Ahmet Duran BULUT - Balıkesir
21. Necati ÖZENSOY - Bursa
22. Hakan COŞKUN - Osmaniye
23. Kürşat ATILGAN - Adana
24. Abdülkadir AKCAN - Afyonkarahisar

GEREKÇE

Yedi yılı aşkın bir süredir ülkemizi tek başına yöneten AKP hükümetleri döneminde uygulanan yanlış ekonomik, siyasi ve sosyal politikalar nedeniyle, anne ve babası olmayan ya da ailesinden kopmuş **kimsesiz çocuklar** ile kamuoyunda **sokak çocukları** olarak bilinen çocukların sayısında ciddi artışlar olduğu ileri sürülmektedir. Sayıları ve sorunları her geçen gün artarak büyüyen bu çocuklarımız, geleceklerinden endişeli karamsar bir kitleyi oluşturmakta ve toplumun diğer kesimleri tarafından potansiyel birer suçlu olarak görülmektedirler.

Sokak çocukları, evi olmayan ya da çeşitli nedenlerle ailesini terk ettiği için sokakta yaşayan 18 yaşın altındaki çocuklar olup toplumun kanayan yaralarından biridir. İstanbul ve Diyarbakır gibi illerimiz başta olmak üzere birçok büyük ilimizin şehir merkezlerinde tüm mekânlarına yayılmış halde yaşamaktadırlar. Şanslı olan bazıları geceleri terk edilmiş mekânlarda insan haysiyetine yakışmayacak biçimde kalırken, büyük bir bölümü ise sokaklarda yatmaktadırlar.

Çocukların sokağa inişinde ekonomik nedenler başta olmak üzere, aile içi şiddet, cinsel ve fiziksel istismar, sosyal destek sistemlerinin yetersiz olması, sosyal güvenlik sistemlerinin sorunları, ailenin bakabileceğinden fazla çocuğa sahip olması, sevgisizlik, ihmal, çocukların kendi yaş gruplarıyla birlikte eğitim kurumlarından yararlanamaması vb. gibi çok sayıda faktör etkili olmaktadır.

Kimsesiz ve sokakta yaşayan çocukların genel özellikleri ve karşı karşıya oldukları tehlikelerden bazıları aşağıdaki şekilde özetlenebilir:

- Başta yaşama, sağlık ve eğitim hakkı olmak üzere birçok haktan yeterince yararlanamamaktadırlar.
- Aile ilişkileri sınırlı veya tamamen kopmuş olup ailenin sunması gereken güvenlik, psikolojik doyum, yardımlaşma gibi bazı ihtiyaçlarını çevreden veya kendi yaş gruplarından sağlamaktadırlar.
- Eğitim sürecine girmemiş veya eğitim sürecinden erken ayrılmışlardır.
- Fiziksel, duygusal ve sosyal gelişimleri risk ve tehlike altındadır.
- Uçucu ve uyarıcı madde kullanım alışkanlıkları yüksektir. Madde kullanımı; fiziksel, psikolojik ve sosyal bir bağımlılık sağlamaktadır.
- Sokakta örnek aldıkları ve ilişki kurdukları kişilerin suçlarla ilişkilerinin yoğunluğu nedeniyle suç işleme veya suça maruz kalma olasılıkları yüksektir.
- Herhangi bir gelirlerinin olmaması; daha çok çöplerden beslenmelerine yol açmakta, sosyal, ekonomik ve psikolojik nedenlerle terör olaylarına bulaşma ve suç işleme eğilimlerini de arttırmaktadır.

Sayılan bu ve benzeri özellikleri ile karşı karşıya bulundukları çeşitli tehlikeler nedeniyle, toplumun potansiyel suçlu kaynağını oluşturan kimsesiz çocuklar ve sokak çocuklarının karşı karşıya oldukları sorunların araştırılarak topluma kazandırılmaları ve yararlı bireyler olarak geleceğe hazırlanmaları için gerekli önlemlerin belirlenmesi büyük önem taşımaktadır. Ülkede yaşayan herkesi yakından ilgilendiren bu konuda bir Meclis Araştırmasının açılmasında yarar görülmektedir.